

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/114/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5310010193
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5310010193.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom 27. októbra 2015 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/58/2010 z 26.5.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/58/2010-611 z 26.5.2015 bol obžalovaný Ing. Z. L. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 1226/06 z 21.5.2010 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., účinného do 1.9.2009, v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

obvinení Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. spoločne dňa 1.10.2006 okolo 19.00 h. v obci Stará Bystrica, časť Centrum, okres Čadca, oproti hotelu zv. Bystričan, pri studni, spoločne fyzicky napadli Z. J. tak, že najskôr Ing. Z. L. pristúpil k Z. J. a jedenkrát ho päťou ruky silnou intenzitou udrel do oblasti tváre, pričom Z. J. spadol na zem, kde ho ležiaceho na zemi fyzicky napádali Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. tak, že Z. J. opakovane presne nezistený počet krát kopali nohami a udierali rukami do tela, najmä do hornej časti tela, do ramien, do hlavy, do tváre, pričom Z. J. sa snažil kryť si dľaňami tvár, avšak sa mu nepodarilo kryť si ju celkom, čím fyzickým napádaním Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. spôsobili Z. J. zranenia: pomliaždenie mäkkých častí hlavy v oboch temenných oblastiach, pomliaždenie mäkkých častí okolo oboch očí s opuchom a krvnými podliatinami, tzv. monoklom, povrchové kožné odierky tvárovej časti hlavy na čele vľavo a v strede a v oboch líkach, pomliaždenie mäkkých častí oboch ramien v ich hornej tretine s krvnými podliatinami, pomliaždenie ľavej bočnej strany hrudnej steny s krvnou podliatinou, pričom v dôsledku poranení bol Z. J. i hospitalizovaný a porucha zdravia a PN u Z. J. trvala do 13.10.2006, v obvyklom spôsobe života bol výraznejšie obmedzený po dobu 5-6 dní,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodil obžalovaných Z. L. st. a Z. L. ml. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 1226/06 z 21.5.2010 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., účinného do 1.9.2009, v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

obvinení Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. spoločne dňa 1.10.2006 okolo 19.00 h. v obci Stará Bystrica, časť Centrum, okres Čadca, oproti hotelu zv. Bystričan, pri studni, spoločne fyzicky napadli Z. J. tak, že najskôr Ing. Z. L. pristúpil k Z. J. a jedenkrát ho päťou ruky silnou intenzitou udrel do oblasti tváre, pričom Z. J. spadol na zem, kde ho ležiaceho na zemi fyzicky napádali Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. tak, že Z. J. opakovane presne nezistený počet krát kopali nohami a udierali rukami do tela, najmä do hornej časti tela, do ramien, do hlavy, do tváre, pričom Z. J. sa snažil kryť si dľaňami tvár, avšak sa mu nepodarilo kryť

si ju celkom, čím fyzickým napádaním Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. spôsobili Z. J. zranenia: pomliaždenie mäkkých častí hlavy v oboch temenných oblastiach, pomliaždenie mäkkých častí okolo oboch očí s opuchom a krvnými podliatinami, tzv. monoklom, povrchové kožné odierky tvárovej časti hlavy na čele vľavo a v strede a v oboch líkach, pomliaždenie mäkkých častí oboch ramien v ich hornej tretine s krvnými podliatinami, pomliaždenie ľavej bočnej strany hrudnej steny s krvnou podliatinou, pričom v dôsledku poranení bol Z. J. i hospitalizovaný a porucha zdravia a PN u Z. J. trvala do 13.10.2006, v obvyklom spôsobe života bol výraznejšie obmedzený po dobu 5-6 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodil obžalovaného Z. L. st. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 1226/06 z 21.5.2010 pre skutok zo dňa 1.10.2006, obžalobou kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že:

v presne nezistenom čase vo večerných hodinách dňa 1.10.2006 v obci Stará Bystrica - Centrum, okres Čadca, bez súhlasu majiteľky W. D. neoprávnene vošiel do rodinného domu č. XXX majiteľky W. D. tak, že na vchodovej kovovej bránke oplotenia dvora rodinného domu otočil zabezpečovaciu kovovú závoru, bránku otvoril, vošiel na dvor, následne pred rodinný dom, na ktorom otvoril neuzamknuté hlavné vchodové dvere, vošiel do chodby, kde otvoril nasledujúce dvere vedúce do kuchyne, kde sa v tom čase nachádzala majiteľka domu W. D., ktorej povedal slová v zmysle: „Kde je, kde je!“, potom si otvoril neuzamknuté dvere vedúce z kuchyne do spálne, vošiel dnu a následne z domu a z dvora odišiel späť cez vchodovú bránku,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 26.5.2015 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, vysvetlení významu rozsudku a po poučení o opravných prostriedkoch všetci traja obžalovaní zhodne prehlásili, že sa vzdávajú práva podať odvolanie aj za osoby oprávnené podať odvolanie v ich prospech, obhajca prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie (z okolností prípadu vyplýva, že obhajca obžalovaných nemá samostatné právo na podanie opravného prostriedku - pozn. odvolacieho súdu), a prokurátor prehlásil, že podáva odvolanie v neprospech všetkých troch obžalovaných proti výroku o oslobodení.

Dňa 9.6.2015 konajúca prokurátorka oznámila súdu prvého stupňa, že odvolanie podané na hlavnom pojednávaní bude písomne odôvodnené po doručení písomného vypracovania predmetného rozsudku.

Dňa 17.8.2015 boli súdu prvého stupňa doručené dôvody odvolania prokurátorky, ktorá odvolanie po konštatačnej časti odôvodnila nasledovne:

„Som toho názoru, že s takýmto rozhodnutím súdu nemožno súhlasiť. Mám za to, že vykonaným dokazovaním jednak v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní bolo opätovne preukázané, že všetci traja obžalovaní Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. sa dopustili skutkov tak, ako im je to kladené za vinu podľa obžaloby.

Pokiaľ ide o I. skutok obžaloby, poukazujem predovšetkým na výsluch poškodeného Z. J., ktorý podrobne popísal jeho fyzické napadnutie. Uviedol, do ktorých častí tela bol udieraný. Popísal podrobne, čo potom robil a kam išiel. Taktiež poukazujem na výpoveď svedkyne O., ktorá uviedla, že videla poškodeného, akým spôsobom bol napadnutý. Potvrdila, že videla krvavý uterák, pričom sám poškodený jej povedal, že ho napadli L..

V neposlednom rade poukazujem aj na výpoveď svedka MUDr. S., ktorý bol privolaný na miesto O. a potvrdil, že bol prítomný pri ošetrovaní poškodeného. Zranenia, ktoré poškodený utrpel, boli podrobne popísané, predovšetkým v znaleckom posudku MUDr. Hrbáňa, ktorý si aj na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že poškodený utrpel zranenia tak, ako sú uvedené v obžalobe. Zároveň uviedol, že poškodený v období od 1.10. do 9.10. nebol na žiadnom ošetrení, pričom úraz na tvári mal evidentný. Je teda nepochybné, že obžalovaní v bode I. obžaloby sa dopustili prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 20 Tr. zák., a to minimálne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., a to s prihliadnutím na tú skutočnosť, že útok smeroval na hornú časť tela, chrbát a hlavu, pričom poškodený si hlavu chránil rukami. Úmysel obžalovaných bol preukázaný a museli si byť vedomí toho, že môžu spôsobiť inému zranenie. Taktiež je potrebné posúdiť skutok ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., účinného do 1.9.2009, v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na čas, miesto a spôsob, ako ku skutku došlo.

Pokiaľ ide o bod II. obžaloby, taktiež bolo preukázané, že obžalovaný Z. L. st. sa tohto konania dopustil, a to predovšetkým na základe výpovede svedkyne O. a poškodeného J..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko som toho názoru, že trestná činnosť obvinených Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. bola preukázaná v plnom rozsahu, navrhujem preto, aby Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok Okresného súdu v Čadci pod sp.zn. 2T/58/2010 zo dňa 26.5.2015 a vrátil vec Okresnému súdu v Čadci na nové konanie a rozhodnutie.“

Krajskému súdu v Žiline bolo 19.10.2015 doručené vyjadrenie obžalovaného Ing. Z. L., vyhotovené prostredníctvom jeho obhajcu, k odvolaniu prokurátora, v ktorom v podstatnom uvádza:

„Názory vyjadrené v odvolaní prokurátora smerujú k rozhodnutiu, ktoré by nerešpektovalo predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu a nemajú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazuje na výpoveď svedkyne O. ako na usvedčujúci dôkaz, mala by byť jej výpoveď hodnoverná a bez pochybností, čo však nie je. Tvrdenia vo výpovedi svedkyne O. sú v priamom rozpore s výpoveďou svedka MUDr. S. a vykonanou konfrontáciou tieto rozpory odstránené neboli. Naopak, na hlavnom pojednávaní pri podrobnom vykonaní konfrontácie bolo potvrdené, že tvrdenia svedkyne O. sú nielen v rozpore s tvrdeniami svedka MUDr. S., ale svedkyňa vypovedala v podstatných okolnostiach rozdielne na hlavnom pojednávaní oproti jej výpovedi uskutočnenej v prípravnom konaní a ani tieto rozdiely nevedela na hlavnom pojednávaní vysvetliť. Naproti tomu je výpoveď svedka MUDr. S. nezmenená na hlavnom pojednávaní aj v prípravnom konaní.

Za tejto dôkaznej situácie sa javí ako nedôvodné a nesprávne, keď odvolanie prokurátora poukazuje na výpoveď svedkyne O. ako na usvedčujúci dôkaz potvrdzujúci spáchanie skutku kladeného obžalobou za vinu obžalovanému Ing. Z. L.. Navyše odvolanie prokurátora poukazuje aj na výpoveď svedka MUDr. S. ako na dôkaz o tom, že bol privolán svedkyňou O. a mal potvrdiť, že bol prítomný pri ošetrovaní poškodeného. Odvolanie prokurátora už ale nepoukazuje na skutočnosť, že svedok MUDr. S. okrem červene v tvári poškodeného žiadne konkrétne zranenia na poškodenom nezaznamenal.

Výpoveď poškodeného Z. J., na ktorú ďalej poukazuje odvolanie prokurátora ako na usvedčujúci dôkaz, je spochybnená nielen uvedenými rozpormi vo výpovediach svedkyne O. a svedka MUDr. S., ktorí videli poškodeného bezprostredne po predmetnom incidente. Výpovede lekárov, ktorí následne poškodeného ošetrovali, najmä výpovede MUDr. B. a MUDr. K. nepotvrdzujú, že poškodený by mal utpieť také zranenia, ako uvádza a sú tak ďalšími dôkazmi, ktoré odôvodňujú značné pochybnosti o priebehu skutkového deja tak, ako bol popísaný v podanej obžalobe a aký má byť preukázaný podľa podaného odvolania prokurátora.

Odvolanie prokurátora poukazuje pri potvrdení preukázania zranení poškodeného na závery znalca MUDr. Hrbáňa vo vypracovanom znaleckom posudku a uvedené na hlavnom pojednávaní pri výsluchu znalca. Tieto závery znalca MUDr. Hrbáňa sú však nielen v rozpore so závermi znalca MUDr. Húževku, ale aj so závermi znalca MUDr. Strechu. Pochybnosti o správnosti znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Hrbáňom vyplynuli pritom už z výpovede svedka MUDr. I. na hlavnom pojednávaní.

Z vykonaných dôkazov vyplýva vzhľadom na uvedené rozpory dôvod konštatovať u poškodeného Z. J. tendenciu vykazovať závažnejšie zranenia a nutnosť liečenia oproti stavu, ktorý vyplýva z dôkazov preukazujúcich zdravotný stav poškodeného ku dňu 1.10.2006, bezprostredne po skutku kladenom za vinu obžalovanému Ing. Z. L.. Pri hodnotení výpovede poškodeného je dôvodné predpokladať aj jeho negatívnu zaujatosť voči obžalovanému Ing. Z. L. a jeho rodine. Tieto skutočnosti vyplývajú z pripojených rozhodnutí a spisov vedených proti Z. J. v priestupkových a v trestných konaniach, z ktorých je zrejmé, že dlhodobo, najmenej od roku 2004 opakovane atakoval členov rodiny L..

Za daného dôkazného stavu, keď prvostupňový súd rozhodoval v súlade so zásadou in dubio pro reo, nie je ani v odvolaní prokurátora poukázané na také dôkazy alebo preukázané skutočnosti, v ktorých by neboli zjavné rozpory a ktoré by bez pochybností preukazovali spáchanie skutku kladeného obžalobou za vinu obžalovanému Ing. Z. L..

V zastúpení obžalovaného Ing. Z. L. preto navrhujem, aby odvolanie prokurátora podané proti prvostupňovému rozsudku v bode I. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd zamietol ako nedôvodné.“

Dňa 23.10.2015 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie obžalovaných Z. L. st. a Z. L. ml. k dôvodom odvolania prokurátorky, vyhotovené obhajcom obžalovaných, v ktorom vyjadrení doslova uvádza:

„Rozsudok prvostupňového OS Čadca považujeme vo všetkých jeho výroč týkajúcich sa našich osôb za vecne správny a zákonný, a preto navrhujeme, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky podané proti prvostupňovému rozsudku zamietol ako nedôvodné.

Ja, obž. v rade 2. uvádzam, že prokurátorom podané odvolanie proti prvostupňovému rozsudku v bode III. považujem za prekvapivé, najmä z dôvodu, že vo vzťahu k tomuto skutku zaujal právny názor odvolací

KS už vo svojom rozhodnutí o skoršom odvolaní prokurátora podanom proti skoršiemu rozsudku prvostupňového súdu, ktorým som bol v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený, a napriek tomu, že túto skutočnosť i sám v teraz podanom odvolaní konštatuje, bez prezentovania iných dôkazov ako tých, s ktorými sa súdy v tejto veci vysporiadali, ktorými by došlo ku zmene zisteného skutkového stavu dôležitého pre rozhodnutie, s rozhodnutím súdu nesúhlasí. Za takéhoto stavu je potom odvolanie nedôvodné.

My, obž. v rade II. a III., vo vzťahu k odvolaniu podanému prokurátorom voči II. výroku odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu a v ňom uvedeným dôvodom uvádzame, že i vo vzťahu k tejto veci zaujal odvolací súd právny názor, kedy v súlade s ním prvostupňový súd doplnil dokazovanie a potom vo vzťahu ku komplexu dôkazov vykonaných súdom na tvrdenia obžaloby, ako aj obhajoby, ktoré súd uvážene hodnotil jednotlivo a potom zároveň aj v ich súvislostiach ku súdnej veci, dospel ku jednoznačnému správne a presvedčivému rozhodnutiu, rešpektujúc principiálnu zásadu trestného konania „in dubio pro reo“.

Keďže ani vo vzťahu k tejto veci prokurátor neprodukuje vecnú argumentáciu ku dôvodom podaného odvolania a vo vzťahu a jeho tvrdenia o nesprávnosti rozhodnutia prvostupňového súdu sú neurčité, nejasné a už nemajúce žiadny relevantný základ vo vykonanom dokazovaní v konaní pred súdom, i v tejto ho považujeme za nedôvodné.“

Po splnení zákonom stanovených podmienok odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaných Ing. Z. L., Z. L. st. a Z. L. ml. a poškodeného Z. J..

V konaní pred odvolacím súdom na verejnom zasadnutí prokurátor s poukazom na dôvody odvolania prokurátorky navrhol postupom podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. odvolaním napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Obhajca obžalovaných s poukazom na vyjadrenia obžalovaných k dôvodom odvolania prokurátorky navrhol odvolanie prokurátorky zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1 Tr. por. v neprospech obžalovaných a obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., účinného do 1.9.2009, v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Ak odvolateľ považuje skutkový stav zistený súdom za preukázaný, nemôže právne účinne napádať rozhodnutie súdu len pre iné hodnotenie dôkazov. Vina obžalovaného musí byť preukázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia

založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto odvolací súd považuje za nadbytočné opakovať vo vlastnom rozhodnutí správne skutkové zistenia a právne závery súdu prvého stupňa. V predmetnej trestnej veci súd prvého stupňa neponechal odvolaciemu súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by musel odvolací súd na základe odvolania prokurátora riešiť.

Krajský súd zdôrazňuje, že odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré by mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Na tomto mieste krajský súd pripomína, že odvolanie prokurátorky bolo podané proti v poradí druhému rozsudku súdu prvého stupňa. Prvý rozsudok súdu prvého stupňa, vyhlásený 26.2.2014, bol uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1T/67/2014-536 z 21. októbra 2014 zrušený. V zrušujúcom rozhodnutí krajský súd podrobne rozobral skutkové i právne okolnosti celej veci známe do rozhodnutia odvolacím súdom 21.10.2014.

Preskúmaním postupu súdu prvého stupňa po rozhodnutí krajského súdu z 21.10.2014 odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval dôsledne v zmysle § 327 ods. 1 Tr. por., pričom z dokazovania, ktoré bolo vykonané na súde prvého stupňa po zrušení v poradí prvého rozsudku, neboli zistené z procesne účinne vykonaných dôkazov také skutočnosti, ktoré by zásadným spôsobom zmenili skutkové a právne argumenty odvolacieho súdu vyjadrené v zrušujúcom uznesení z 21.10.2014.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa.

Z dôvodov odvolania vyplýva nepochybne, že odvolateľ primárne namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa. V písomných dôvodoch odvolania nie je špecifikovaná ani žiadna vada predpokladaná zákonodarcom v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por. Intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí síce navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., ale vo svojom prejave neuviedol, aké dôkazy majú byť v novom konaní opakované a aké ďalšie dôkazy má súd prvého stupňa vykonať, ktoré by boli schopné vyvrátiť obhajobu obžalovaných, potvrdiť správnosť skutkových zistení a právnych záverov obžaloby a odôvodniť zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Obsah odvolania nepresvedčil odvolací súd o nevyhnutnosti považovať rozhodnutie súdu prvého stupňa napadnuté odvolaním za rozhodnutie v rozpore so zákonom.

Súd prvého stupňa v postavení nestranného a nezávislého tribunálu vyhodnotil skutkový stav, na ktorom bola založená obžaloba, inak ako odvolateľ a proti tomuto hodnoteniu odvolací súd nemá žiadne námietky. Legitímnym dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku nemôže byť len nové prejednanie veci súdom prvého stupňa a bez ďalšieho rozhodnutie podľa predstáv jednej zo strán v konaní - v prejednávanej veci odvolateľa. Odvolací súd nezistil, že hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa nebolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne.

Nezistil, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa nie sú logicky odôvodnené. V dôsledku tohto zistenia nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že odvolateľ na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Odvolací súd nezistil pochybenia súdu prvého stupňa pri zisťovaní skutkového stavu a ani jemu nie sú známe nové dôkazy, ktoré by mali byť v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané, keď ani sám odvolateľ žiadne nové dôkazy vykonať nenavrhuje.

Odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Použitie procesného pravidla „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ktoré vyplýva z ústavnej zásady prezumpcie neviny, je v prejednávanej veci plne namieste. Princíp prezumpcie neviny v trestnom konaní vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie konkrétne dôkazné bremeno; ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nemožno ich vyložiť v neprospech obvineného, resp. obžalovaného, ale naopak, treba ich vyložiť v ich prospech. Pravidlá trestného konania sú preto primárne zamerané na zistenie a potvrdenie toho, či je to skutočne obvinený (obžalovaný), ktorý je vinný zo zakázaného konania. Z princípu prezumpcie neviny vyplýva pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolností, t.j. ak sú prítomné dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku či osobe páchatela, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obvineného. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nie je totiž spôsobilý vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci rozsudok.

K dôvodom rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu ku skutku, z ktorého bol oslobodený podľa § 285 písm. b) Tr. por. Ing. Z. L., krajský súd dodáva, že s poukazom na dátum spáchania žalovaného skutku (1.10.2006) súd prvého stupňa správne nepostupoval podľa § 280 ods. 2 Tr. por., pretože podľa § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu spáchania žalovaného skutku, priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Pre vec nemožno aplikovať ustanovenie § 20 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu rozhodovania súdom prvého stupňa, pretože aplikáciou tohto ustanovenia bráni ustanovenie § 96b, podľa ktorého ustanovenie § 20 ods. 2 v znení účinnom od 2. februára 2014 sa vzťahuje na priestupky spáchané po 1. februári 2014.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku prokurátorom, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Z obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 1226/06-83 z 19.5.2010, doručenej súdu prvého stupňa 21.5.2010, možno ustáliť, že v skutkovej vete obžaloby v bode 1/ popísané konanie obžalovaných bolo právne kvalifikované ako prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Súd prvého stupňa vo výrokovej časti oslobodzujúceho rozsudku v bodoch I, II nevymenoval všetky prečiny, ktorých sa mali v jednočinnom súbehu dopustiť podľa obžaloby obžalovaní (chýba pomenovanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.).

Oslobodzujúcim výrokom súdu sa obžalovaný oslobodzuje spod obžaloby pre skutok, ktorý je uvedený v skutkovej vete obžaloby, a nie pre právnu kvalifikáciu skutku. Oslobodzujúci výrok odvolaním napadnutého rozsudku sa teda týka aj jedného z prečinov uvedených v obžalobe, teda prečinu ublíženia na zdraví. Oslobodzujúci výrok sa vzťahuje na skutok a nie na jeho právnu kvalifikáciu, a preto odvolací súd nepovažoval za potrebné vlastným rozhodnutím nahrádzať inak správny oslobodzujúci výrok súdu prvého stupňa.

Úplne na záver krajský súd len poukazuje na zrejmu nesprávnosť, ktorá je uvedená vo výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku, keď treba uviesť na pravú mieru, že okresný súd rozhodoval o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry č. Pv 1226/06, ktorá bola vyhotovená 19.5.2010 a doručená súdu prvého stupňa 21.5.2010. Uvedenie nesprávneho dátumu vyhotovenia obžaloby, o ktorej súd prvého stupňa rozhodoval, vo výroku rozsudku nemá žiaden význam pre posúdenie zákonnosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.